

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΒΙΟΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

Οικονομική και Περιβαλλοντική Κρίση

Πρόκληση για την Οικοδόμηση μιας Νέας Κοινωνίας

Athens Money Show

Ξενοδοχείο Hilton, 17 Δεκεμβρίου 2011

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της **Διεθνούς Οργάνωσης Βιοπολιτικής** (Biopolitics International Organisation – B.I.O.) σε συνεργασία με το **Ελληνικό Παράρτημα της Λέσχης της Ρώμης** κατά τη διάρκεια του Athens Money Show, στο ξενοδοχείο Hilton, το Σάββατο, **17 Δεκεμβρίου 2011**. Στόχος ήταν η ανταλλαγή απόψεων για την επείγουσα ανάγκη διεθνούς στρατηγικής με μακροπρόθεσμο όραμα, ώστε να ισορροπήσουμε την οικονομική ανάπτυξη με την αναχαίτιση της κλιματικής αλλαγής και να οικοδομήσουμε μια κοινωνία ελπίδας.

Τις εργασίες της εκδήλωσης συντόνισε η Πρόεδρος της Διεθνούς Οργάνωσης Βιοπολιτικής και του Ελληνικού Παραρτήματος της Λέσχης της Ρώμης, **Καθ. Αγνή Βλαβιανού Αρβανίτη**, η οποία υπογράμμισε την αναγκαιότητα για άμεσο προβληματισμό και δράση και, μεταξύ άλλων, επεσήμανε:

«Η παγκοσμίως κλιμακούμενη οικονομική κρίση δεν πρέπει να αποτελεί δικαιολογία για τον τερματισμό των προσπαθειών κατά της κλιματικής αλλαγής. Η ρίζα της ζοφερής πραγματικότητας που βιώνουμε βρίσκεται στην κρίση αξιών που ταλανίζει την κοινωνία και καθιστά το μέλλον της ζωής στον πλανήτη μας αβέβαιο. Το πολυτιμότερο αγαθό της δημιουργίας που μας ενώνει απειλείται, και χρειάζεται διεθνής συνεργασία για την προώθηση της προστασίας του περιβάλλοντος ως κεντρικού άξονα της παγκόσμιας πολιτικής. Όμως ποια θα πρέπει να είναι η νέα δομή της κοινωνίας για την αντιμετώπιση της κρίσης που διανύουμε; Αν σκεφτούμε μια κοινωνία με πυρήνα την προστασία του περιβάλλοντος και τη χαρά ότι κατέχουμε το αγαθό του βίου σε κάθε άξονα, χωρίς στεγανά και διαχωριστικές γραμμές, τότε θα αντιληφθούμε ότι έχουμε μια κοινή ευθύνη. Δεν πάσχουμε μόνο από την οικονομική και περιβαλλοντική κρίση, αλλά και από κρίση σε όλους τους τομείς. Υπάρχει κρίση αξιών, κρίση ηθικής, κρίση περιβαλλοντική και κρίση ηγεσίας. Βλέπουμε διεθνείς ηγέτες να προσπαθούν με συστήματα του παρελθόντος να κάνουν μικροαλλαγές για την αντιμετώπιση τεράστιων προβλημάτων που πλήττουν την κοινωνία σαν τσουνάμι. Αυτή τη στιγμή τα προβλήματα ξεπερνούν την ηγεσία. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι. Κατέχουμε τον βίο, δεν γνωρίζουμε όμως για πόσο χρόνο ακόμα. Αυτό που χρειάζεται είναι να τεθούν οι σωστές προτεραιότητες στην παγκόσμια πολιτική σκηνή. Βλέπουμε ακόμα την ποικιλομορφία ως απειλή. Η ποικιλομορφία στην

έκφραση, στον πολιτισμό, στη φύση, είναι ακριβώς ο πλούτος που θέλουμε να διαφυλάξουμε και που θα πρέπει να αποτελέσει κεντρικό πυρήνα της διεθνούς συνεργασίας. Υπάρχει ανάγκη για θετικά πρότυπα που μπορούν να αποτελέσουν «φάρους αξιών» για την καθοδήγηση της κοινωνίας προς αυτή την κατεύθυνση. Χρειαζόμαστε διαχρονικές αξίες που θα δώσουν φως, και σε αυτόν το ρόλο μπορεί να πρωταγωνιστήσει η Ελλάδα. Εκεί χρειάζονται οι νέοι αγώνες, τα νέα επαγγέλματα, η συμμετοχή των νέων, ο εθελοντισμός, η διεθνής παιδεία, μια παγκόσμια κινητοποίηση. Υπάρχουν πολλές σημαντικές ευκαιρίες που μπορούν να συμβάλουν προς αυτή την κατεύθυνση, όπως η τεχνολογία. Έχουμε προτείνει από το 1985 την Ελλάδα ως κέντρο αξιών για τη συνάντηση των ειδικών σε κάθε επιστημονικό και τεχνολογικό τομέα. Μέσα από τη θέση, αντίθεση και σύνθεση θα λαμβάνει χώρα ο συνεχής αγώνας για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ελπίδας. Σε αυτόν τον στόχο μπορούν να συμβάλουν καταλυτικά και οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Σήμερα, οι Ολυμπιακοί Αγώνες αντικατοπτρίζουν σε μέγιστο βαθμό την κρίση της εποχής μας. Οι δυνατότητες του ανθρώπινου σώματος είναι πεπερασμένες. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι η συμμετοχή κάθε πολίτη και κάθε επαγγέλματος. Εδώ και είκοσι χρόνια, η Διεθνής Οργάνωση Βιοπολιτικής διαδίδει το μήνυμα αυτό για να μπορέσουν και πάλι οι Ολυμπιακοί Αγώνες να αποτελέσουν εφελτήριο για ένα ελπιδοφόρο μέλλον. Κάθε δραστηριότητα μπορεί να συνεισφέρει στην προστασία του περιβάλλοντος και του βίου με όραμα χιλιετίας. Δεν πρέπει να χαθεί ούτε μέρα. Κέρδος είναι η υγεία, ο πολιτισμός, η παιδεία, η συνεργασία των λαών. Αυτό είναι το όραμα και η πρόκληση για το μέλλον.»

Στη συνέχεια μίλησε ο Πρέσβης του Μεξικού στην Αθήνα, **Tarcisio Navarrete – Montes de Oca**, ο οποίος παρουσίασε τις προγραμματικές δράσεις της χώρας του για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής:

«Η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και η βιώσιμη ανάπτυξη είναι προτεραιότητες για το Μεξικό. Παρότι η χώρα μας δεν έχει δεσμευθεί από διεθνείς συνθήκες για την μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, έχει θεσπίσει τους δικούς της στόχους για τον περιορισμό του φαινομένου της κλιματικής αλλαγής. Το Μεξικό είναι η μόνη αναπτυσσόμενη χώρα που έχει παρουσιάσει τέσσερις επίσημες καταστάσεις με καταγραφές εκπομπών ρύπων και σχεδίων δράσης για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Προκειμένου να λάβει μέτρα κατά των βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, το Μεξικό προωθεί την χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, την υλοποίηση δράσεων βελτίωσης της ατμόσφαιρας και ορθής διαχείρισης των απορριμμάτων, καθώς και προγράμματα για βιώσιμες πόλεις στην περιφέρεια και την υιοθέτηση πράσινων μεταφορών. Επίσης, η εθνική στρατηγική του Μεξικού περιλαμβάνει ξεκάθαρους στόχους για την προστασία των οικοσυστημάτων και των απειλούμενων ειδών διαμέσου της δημιουργίας προστατευόμενων περιοχών, οι οποίες σήμερα καλύπτουν το 13.11% της συνολικής έκτασης της χώρας. Ο δασικός πλούτος του Μεξικού αποτελεί μοναδική ευκαιρία για την αναχαίτιση της κλιματικής αλλαγής. Το σημαντικότερο εθνικό πρόγραμμα στον τομέα της δασοπονίας ενισχύει την ανάπτυξη και βελτιώνει το επίπεδο διαβίωσης των τοπικών κοινοτήτων μέσω της ορθής διαχείρισης των φυσικών πόρων. Προωθεί επίσης τη συμμετοχή των ιδιοκτητών γης, κυρίως στις περιοχές των γηγενών πληθυσμών, με σκοπό την αύξηση των δραστηριοτήτων βιώσιμης δασικής διαχείρισης. Οι κλιματικές αλλαγές έχουν έναν ισχυρό αντίκτυπο στην παγκόσμια οικονομία. Έτσι το Μεξικό πρότεινε τη δημιουργία ενός «Πράσινου Ταμείου» κατά την πρόσφατη συνάντηση κορυφής για το κλίμα που πραγματοποιήθηκε στο Durban της Νότιας Αφρικής. Η πρόταση αυτή αποσκοπεί να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες να αντιμετωπίσουν τις οικονομικές προκλήσεις της κλιματικής αλλαγής. Για να επιτευχθεί αυτός ο φιλόδοξος στόχος, οι αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει να συμφωνήσουν στον τρόπο

με τον οποίο θα γίνεται η χρηματοδότηση των ενεργειών κατά της κλιματικής αλλαγής. Σκοπός της πρότασης είναι να βρεθεί ένα μοντέλο το οποίο θα γίνει αποδεκτό από όλους. Δυστυχώς, η οικονομική κρίση δημιουργεί αρνητική ατμόσφαιρα, όμως το Μεξικό επιμένει στον αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής. Όλα τα κράτη πρέπει και μπορούν να συνεισφέρουν, ανάλογα με τις δυνατότητές τους, στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που απορρέουν από την κλιματική αλλαγή. Η ανάληψη πρωτοβουλιών που συνδέουν την οικονομική ανάπτυξη με την αναχαίτιση της θέρμανσης του πλανήτη είναι μια πραγματιστική αντιμετώπιση που δεν αφορά μόνο τη βιωσιμότητα του περιβάλλοντος αλλά και της παγκόσμιας οικονομίας.»

Ο **Ιωάννης Τζεν**, τ. Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος του Ελληνικού Οργανισμού Εξωτερικού Εμπορίου και Γενικός Γραμματέας του Ελληνο-Ρωσικού Εμπορικού Επιμελητηρίου, αναφέρθηκε για την οικονομική κρίση και την άμεση συσχέτισή της με την περιβαλλοντική κρίση, τονίζοντας:

«Η θεματική μου θα περιστραφεί περισσότερο γύρω από την οικονομική κρίση και λιγότερο την περιβαλλοντική αν και πιστεύω πως η οικονομική κρίση είναι σε άμεση σχέση με την περιβαλλοντική γιατί χωρίς οικονομική ανάπτυξη δεν δύναται να μιλάμε για προστασία του περιβάλλοντος. Είναι γεγονός ότι διερχόμαστε μία άνευ προηγουμένου οικονομική κρίση, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Η χώρα μας ταλαντεύεται τόσο οικονομικά όσο και κοινωνικά ως αποτέλεσμα της κρίσης αυτής. Είναι απαραίτητο ένα σχέδιο αναπτυξιακό, όχι μόνο για την κάλυψη του χρέους αλλά και για την δημιουργία της υποδομής που θα εξασφαλίσει την ευημερία και για τις επόμενες γενεές. Υπάρχει σοβαρή έλλειψη επενδύσεων λόγω επενδυτικού νομοθετικού κενού. Είναι απαραίτητη η επιβολή εχεγγύων για τις επενδύσεις και για την αντιστροφή, κατ' επέκταση, της ανεργίας στους νέους. Η νέα γενιά έχει το κουράγιο να παλέψει και να συνεισφέρει στην δημιουργία εκείνων των νέων συνθηκών που θα βοηθήσουν την χώρα να βγει από το τέλμα και να έχει ίση συμμετοχή στα διεθνή γενόμενα. Η χώρα μας έχει έναν πλούτο αναξιοποίητο και τεράστιο. Η Ελλάδα, μαζί με την Νότιο Αφρική έχει την περισσότερη ηλιοφάνεια, ενώ συγχρόνως είναι εξαρτημένη από την εισαγωγή ενέργειας λόγω της ανεπαρκούς έως ανύπαρκτης εκμετάλλευσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Η χώρα μας κατέχει επίσης πολύ σημαντικό ορυκτό πλούτο που παραμένει ανεκμετάλλευτος. Επίσης, υπάρχουν πολλές προοπτικές στους τομείς της κτηνοτροφίας και γεωργίας. Η χώρα μας δεν μπορεί να είναι ανταγωνιστική στη μαζική παραγωγή, όμως, για παράδειγμα, η εισαγωγή ενός brand name για τα ελληνικά προϊόντα στις διεθνείς αγορές θα μπορούσε να βοηθήσει στην προώθησή τους λόγω ποιοτικής ανωτερότητας. Νέες στρατηγικές είναι απαραίτητες επίσης και για τις προοπτικές στον τομέα του αγροτουρισμού, του αθλητικού τουρισμού και του θρησκευτικού τουρισμού.» Υπάρχει ακόμα πρόταση για την δημιουργία μεικτών επιμελητηρίων σε όλες της χώρες και ένα κεντρικό μεικτό επιμελητήριο απόδημου Ελληνισμού στην χώρα μας, σχέδιο το οποίο δεν προωθείται. Υπάρχει πρόταση για τον ορισμό Ελληνιστών καθηγητών συμβούλων στο εξωτερικό το οποίο επίσης δεν προχωρεί. Μία πολύ σωστή στρατηγική μπορεί να βοηθήσει να ξεπεραστούν τα προβλήματα. Η βιοπολιτική είναι ένα εργαλείο για την πρόοδο. Σε όλους τους τομείς, αν βάλουμε το βιο- μπροστά από κάθε τομέα και μιλήσουμε για βιο-μεταφορές, για βιο-οικονομία κλπ, τότε μπορούμε πραγματικά να σώσουμε τον πλανήτη μας. Αν υπάρξει ευθεία ανάληψη ευθυνών τότε ίσως θα είχαν διορθωθεί πολλά στον πλανήτη μας. Οι καιροί δεν μας επιτρέπουν πολυτέλειες. Η συμμετοχή όλων είναι απαραίτητη. Υπάρχει μία ρήση. Δεν μπορούμε να προβλέψουμε το μέλλον εκτός και εάν το δημιουργήσουμε. Η Ελλάδα έχει φθάσει στο σημείο να δημιουργήσει το μέλλον της.»

Τέλος, ο Πρόεδρος της Διεθνούς Διαφάνειας Ελλάς, **Κωνσταντίνος Μπακούρης**, παρουσίασε τις ηθικές διαστάσεις που ορίζουν το κέντρο βάρους της κρίσης και συνεπώς και του προβληματισμού για πρόοδο και ανάπτυξη:

«Δεν νομίζω να υπάρχει κάποιος πολίτης βιομηχανικής χώρας που να μην έχει την πλήρη επίγνωση ότι ο πλανήτης έχει εισέλθει εδώ και τρία χρόνια σε μια πολυδιάστατη κρίση και όλοι αναγνωρίζουν το πρόβλημα της διαφθοράς που έχει πάρει ενδημικές διαστάσεις και έχει επεκταθεί σε πολλές χώρες, αγγίζοντας τον δημόσιο αλλά και τον ιδιωτικό τομέα, την πολιτική αλλά και την κοινωνία – στην ουσία μια κοινωνική και οικονομική κρίση, μια κρίση αξιών, που έχει εξελιχθεί σε επιδημία, αν όχι πανδημία. Η κλιματική αλλαγή είναι ένα από τα πλέον σημαντικά και επείγοντα αναπτυξιακά προβλήματα της εποχής μας και μαζί με τις παράλληλες κρίσεις χρέους, ρευστότητας και αξιοπιστίας αποτελεί τις εκφάνσεις μιας και μόνης καταστροφικής συμπεριφοράς του ανθρώπινου είδους. Η διαφθορά επιδεινώνει τις συνέπειές των κρίσεων αυτών και, αυξάνοντας τα κόστη, συνιστά εμπόδιο στην προσπάθειά μας να τις καταπολεμήσουμε. Όμως, η κλιματική αλλαγή είναι και ζήτημα κοινωνικής δικαιοσύνης. Το σύστημα καταπολέμησής της κινδυνεύει να αποτύχει αν χαθεί η εμπιστοσύνη στην αποτελεσματικότητά του από τις κυβερνήσεις, τις επιχειρήσεις, τις χρηματοπιστωτικές αγορές αλλά και την κοινωνία των πολιτών. Πράγματι, υπάρχουν ήδη σοβαροί ισχυρισμοί ότι το σύστημα έχει πέσει θύμα «πολιτικής διαπραγμάτευσης», η οποία εμποδίζει την υλοποίηση των στόχων που έχουν τεθεί. Η κατάσταση της παγκόσμιας οικονομίας σήμερα καθιστά τόσο τη διαχείριση όσο και τη χρηματοδότηση πιο προβληματική, δεδομένου ότι κυβερνήσεις και διεθνείς οργανισμοί εστιάζουν την προσοχή τους περισσότερο στην αντιμετώπιση του άμεσου προβλήματος, αφήνοντας για αργότερα το θέμα της κλιματικής αλλαγής, θεωρώντας ότι είναι πιο μακροπρόθεσμο και ότι συνεπώς υπάρχουν ακόμη χρονικά περιθώρια. Εντούτοις, όσο καθυστερούμε να πάρουμε δεσμευτικές αποφάσεις και δραστικά μέτρα, να καταπολεμήσουμε τη διαφθορά από την οποία πηγάζει εν μέρει το πρόβλημα και να περιορίσουμε τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου που παράγουν οι ποικίλες ρυπογόνες δραστηριότητές μας, τόσο ακριβότερος θα είναι ο τελικός λογαριασμός που θα κληθούμε να πληρώσουμε. Υπό αυτή την έννοια, η πολυδιάστατη κρίση την οποία διέρχεται η παγκόσμια κοινωνία σήμερα αποτελεί – και αυτό έχει επανειλημμένα τονιστεί – κρίση αξιών, και συνεπώς συνιστά κρίση κατεξοχήν πολιτική. Αυτοί που εργάζονται για να περιορίσουν τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και αυτοί που εργάζονται για τη διεθνή διαφάνεια μοιράζονται τον κοινό στόχο ενός βιώσιμου μέλλοντος. Ο κόσμος μας είναι ακόμη όμορφος και μπορούμε να τον κάνουμε ομορφότερο εάν δουλέψουμε ομαδικά και με όραμα, λύση που πράγματι θα επιτρέψει την ανάδυση ελπιδοφόρων προοπτικών.»

Ακολούθησε συζήτηση και διάλογος με τη συμμετοχή του κοινού. Μεταξύ άλλων, μίλησαν οι: **Ανδρέας Ζαΐμης**, Δικηγόρος και τ. Υπουργός, **Ιωάννης Μαρωνίτης**, Αντιπρόεδρος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Ομίλων και Κέντρων UNESCO, **Volodymyr Shkurov**, Πρέσβης της Ουκρανίας, **Ιωάννης Μπουρλογιάννης Τσαγκαρίδης**, Πρέσβης ε.τ., και **Γιώργος Καζαντζόπουλος**, Μέλος της Επιτροπής Αθλητισμού και Περιβάλλοντος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής και της Επιτροπής Περιβάλλοντος της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής.